

§ 21.

Har en Arbejdsgiver undladt at opfylde sin Forsikringspligt efter denne Lov, har en tilskadekommen forsikringsberettiget eller hans efterladte Krav paa ham efter Loven. Dette Krav har Fortrinsret i hans Bo lige med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 2 omhandlede Fordringer og kan paa Raadets Foranstaltning inddrives ved Udpantning.

Saafrømt de paagældende ikke har opnaaet Dækning for deres Krav hos Arbejdsgiveren eller i hans Bo paa det Tidspunkt, Forsikringsbeløbet forfalder til Udbetaling, jfr. § 42, udbetales det manglende forskudsvis af Arbejderforsikrings-Raadet. De Beløb, som paa denne Maade udredes af Raadet, med Fradrag af, hvad der erholdes hos Arbejdsgiveren, lignes for hvert Kalenderaar paa samtlige anerkendte Forsikringssselskaber i Forhold til deres Præmieindtægt af pligtig Ulykkesforsikring samt paa de Arbejdsgivere, der i Medfør af § 18 har erholdt Fritagelse for at afgive deres Risiko, i Forhold til et af Raadet skønsmæssigt beregnet Præmiebeløb svarende til disse Arbejdsgiveres Risiko efter Loven, mod at Retten efter denne Paragrafs 1ste Stykke overgaar til disse Selskaber og Arbejdsgivere. De nærmere Regler for denne Paaligning fastsættes af *Socialministeren* efter Forslag af Raadet.

Fjerde Kapitel.

Om Forsikringskravene.

§ 22.

Ydelserne efter denne Lov bestaar, foruden i Sygebehandling m. v. under visse Forhold, i

- a) Dagpenge;
- b) Invaliditetserstatning;
- c) Erstatning til efterladte;
- d) Begravelseshjælp.

§ 23.

Det paahviler Forsikringssselskabet (Arbejdsgiveren) at yde Bandager, kunstige Lemmer, Brillor og lignende Hjælpemidler, som, medens Sagen er under Raadets Behandling, af dette skønnes fornødne til at sikre Sygebehandlingens Resultater og formindske Ulykkestilfældets Følger eller nøjere bestemme Invaliditetens Grad.

Saafrømt den tilskadekomne er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og opholder sig her i Landet, paahviler det endvidere Selskabet (Arbejdsgiveren) at afholde Udgifterne til Sygebehandling, som det ikke paahviler Sygekassen at yde i Henhold til dens Vedtægt, og som Raadet skønner fornøden til at opnaa den bedst mulige Helbredelse.

Understøttelse, som det offentlige, medens Sagen er under Raadets Behandling, yder en tilskadekommen til Sygebehandling i Anledning af et under denne Lov hørende Ulykkestilfælde, har ikke Fattighjælps Virkning for den understøttede, og der vil ved Bedømmelsen af den paagældendes Trang ikke kunne tages Hensyn til den Erstatning, som Raadet maatte tilkende ham i Anledning af Ulykkestilfældet, lige saa lidt som Understøttelsen helt eller delvis kan kræves refunderet.

Saadan Understøttelse vil altid være at yde af Kommunen, saafrømt den tilskadekomne, af Hensyn, som ikke vedrører hans økonomiske Stilling, ikke kan være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, og hans Formueforhold og Erhverv ikke tillader ham selv at afholde Udgifterne.